

Rigsdagstidende.

1852.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Sjerde Session.

7de Møde.

Tirsdagen d. 19. October.]

(Forts.)

Finansministeren (forts.): Derfor har jeg foreslaaet, at Statskassens egen Beholdning af 5 pCt. rentebærende Creditbeviisobligationer til et Beløb af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million ikke skulde annulleres, men converteres til $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer og henlægges til Reservefonden. Der er endvidere i § 2 foreslaaet at sætte Finansministeriet istand til at udstede $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer til Fordeel for den samme Reservefond, svarende til hele det Obligationsbeløb af 5 pCt. Obligationer, som maatte forlanges contant udbetalte.

Hvis Tilfældet altsaa maatte blive, at samtlige 4,700,000 Rbd., som ere paa Fremmedes og ikke paa Statskassens Hænder, bleve forlangte udbetalte, saa vil Reservefonden forøges med 4,700,000 Rbd. i $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Obligationer; maatte det derimod blive Tilfældet, hvad jeg anseer for det Sandsynligste, at omtrent kun det Halve af disse forlangtes udbetalt, deels fordi Vedkommende vilde have $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Obligationer, og deels fordi Mange ville see Tiden for længe an, og overskride 1ste Juni Termin næste Aar, og vilde komme til forgæves at anmode Finansministeriet om at kunne faae dette rettet — saa vil Reservefonden blive forøget med omtrent $2\frac{1}{2}$ Million, som blev lagt til de $1\frac{1}{2}$ Million den allerede har. Hvis Foretagendet altsaa lykkes i sin Heelhed, vil Reservefonden eie omtrent 4 Millioner af de samme $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Obligationer paa en Tid, da disse Obligationer courserer paa Markedet, eller med andre Ord, at 2—3 Millioner ere paa private Hænder.

Ved hele denne Foranstaltning har jeg væsentlig havt dette Hensyn til Reservefonden for

Die. Ifølge de Erfaringer, jeg har gjort, anseer jeg det langt lettere for Statskassen, naar den i en kommende Tid skulde være nødsaget til at realisere Noget af denne Reservebeholdning, da at kunne gjøre det, naar det Papir, den vil realisere, ikke blot hidtil har ligget i Statskassen, men tillige har været et bekendt om end sjældent Papir paa Markedet. Man kan ikke raisonnere med den offentlige Credit. Det kunde maaffee synes, at jo mindre et offentligt Papir kommer paa Markedet, jo mere søgt maatte det blive, og at altsaa, naar Statskassen var nødsaget til at sælge sin Beholdning af $4\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Obligationer, saa vilde det være lettere at gjøre dette, naar der stettingen Obligationer af den Slags vare isorveien paa Markedet, end naar der var nogle af dem. Men dette er i Virkeligheden paa ingen Maade Tilfældet, ja jeg tør endog saa sige, at det er til den Grad en nødvendig Betingelse for at kunne sælge betydelige Partier, naar Nøden krævede det — og det er saadanne Tilfælde man har havt for Die ved Dannelsen af Reservefonden, — at det maa ansees for umuligt eller i al Fald meget vanskeligt at afhænde et saadant Papir, naar det ikke isorveien har været paa Markedet og sammesteds er kjendt.

§§ 1 og 2 i det af mig herved forelagte Lovforslag vilde saaledes findes at staae i en meget nøie og inderlig Forbindelse.

Formanden: Dagsordenen for idag er saaledes udtomt. Forinden jeg gaaer over til at angive Dagsordenen for næste Møde, skal jeg bemærke, at der til de Medlemmer af Thinget, som ikke tidligere have været Folkethingsmænd, er foranstaltet omdeelt Exemplarer af den Udgave af Grundloven, Valgloven og begge Things Forretningsordener, som tidligere have været trykte, idet jeg dog skal gjøre opmærksom paa, at Forretningsordenerne i Udgaven